

Els camps d'arròs de Deltebre s'omplen de dansa

Aquest migdia, el festival Deltebre Dansa viurà una de les activitats més sorprenents: una improvisació de dansa amb 200 participants als camps d'arròs de les Barraques d'en Salvador. El director del festival i Premi Nacional de Cultura, Roberto Olivan, diu que "el ball enfangat és una síntesi de tradició i modernitat".

'Homo Faber', aquesta tarda a la Filmoteca

El cicle que la Filmoteca dedica a Volker Schlöndorff arriba a un dels punts àlgids amb la projecció a les 17 h d'*Homo Faber*, l'adaptació de la novel·la de Max Frisch. Explica la trobada de Faber amb un home que no ha vist des de fa vint anys. A partir d'aquí recorden els anys de la Segona Guerra Mundial a Zuric.

Ernest Crusats, de La Iaia, durant el concert de divendres. PERE VIRGILI

El festival Pròxims BCN guanya intensitat al CCCB

Crítica

X.C.
BARCELONA

Festival Pròxims BCN CCCB 18 DE JULIOL

El canvi d'ubicació, del Poble Espanyol a la plaça del CCCB, ha beneficiat els espectadors del festival Pròxims Barcelona, com és habitual quan s'escurça la distància entre l'escenari i el públic. A més, els grups que hi van actuar van mostrar una actitud participativa, i sobretot en el cas de Mishima i Standstill, van oferir repertoris especials davant de 3.000 persones. El festival també va servir per a la presentació oficial de Halldor Mar, l'islandès que versiona en anglès joies de la Nova Cançó. Integrat en un quintet, va generar una situació curiosa: bona part del públic cantava en català unes cançons que ell interpretava en anglès. Al revés va passar amb Joan Dausà, que en un concert rematat amb l'inevitable *Jo mai mai* va fer una versió en català de *Dirty boulevard* de Lou Reed. Un dels moments més intensos de la nit va arribar amb La Iaia. El trio de Vic, en constant mutació musical, va gestionar un directe molt expressiu, en què va convidar alguns espectadors a pujar a l'escenari per ballar *L'ós*. Després, Standstill van deixar de banda l'espectacle *Cénit* per servir un concert amb *hits* anteriors que el públic va celebrar amb la mateixa efusivitat amb què va seguir l'actuació d'uns Mishima en la seva millor versió i amb un David Carabén ple-tòric i ben sonoritzat. —

Mariona Carulla vol consolidar la refundació de l'Orfeó Català

Pau Duran és l'altre candidat que opta a la presidència de l'associació

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

"Continuar i consolidar tot el que s'ha fet en els últims quatre anys" és l'objectiu de Mariona Carulla, candidata a la presidència de l'Orfeó Català, l'associació propietària del Palau de la Música, en les eleccions que se celebraran el dijous 24 de juliol. Carulla, que va ser elegida presidenta el 25 de novembre del 2010, té com a rival Pau Duran, que encapçala la candidatura Socs de l'Orfeó. "Fa quatre anys es van fer les primeres eleccions democràtiques de l'Orfeó Català", recorda Carulla, que va engegar un pla estratègic per fer net després que Fèlix Millet deixés la institució esventrada per la corrupció. L'assemblea de l'Orfeó el 12 de desembre del 2011 va aprovar la refundació de les quatre entitats que formaven el Palau de la Música (el Consorci del Palau, la Fundació de l'Orfeó, l'Associació Orfeó Català i el Cor de Cambra) en una de sola, la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana, en què estan representats l'Orfeó Català, els mecenes i les administracions públiques.

Aquest és el model organitzatiu que defensa Carulla. Com a aval de la gestió, aporta "una situació econòmica equilibrada", "l'increment dels ingressos" i "l'augment dels espectadors", que han passat de 94.000 l'any 2011 a 157.000 en la temporada 2013-2014. "És un model basat en l'excel·lència artística, que és un model d'èxit econòmic, i que té molt clar quins són els valors fundacionals i la missió de la institució: promoure la música, especialment el cant coral, i donar satisfacció als socis, amb l'aspiració de seguir sent un motor cultural de Catalunya, i seguir amb un projecte social molt engrescador", diu Carulla.

Al Orfeó Català hi ha actualment 1.780 socis, dels quals 1.225 tenen dret a vot en l'assemblea del dia 24 perquè són majors d'edat, tenen més de dos anys d'antiguitat i estan al corrent del pagament de la quota (60 euros a l'any). Un dels objectius de la candidatura de Pau Duran és que l'Orfeó arribi als "20.000 socis" a finals del 2015, i proposa un model similar al d'un club social. "Esclar que vull que sigui un club. És que és un club", diu Duran, que con-

01. Mariona Carulla, candidata a la reelecció per presidir de l'Associació Orfeó Català.

02. Pau Duran encapçala la candidatura Socs de l'Orfeó. RUTH MARIGOT

Eleccions Els socis decidiran el futur de l'Orfeó Català el 24 de juliol

sidera que actualment el Palau de la Música "es fa servir com un equipament" i que "no s'hi fa vida social". També proposa que els artistes que actuïn al Palau facin "una activitat remunerada exclusiva per als socis". "I si un artista no vol, que vagi a l'Auditori, al Palau Sant Jordi o al Liceu", diu Duran. Un altre cavall de batalla del candidat és animar "els promotors externs" a organitzar espectacles, oferint-los rebaxar "fins al 50%" el lloguer dels espais del Palau, a canvi de reservar el 25% de l'aforament als socis de l'Orfeó.

Carulla, que explica que en els dos últims anys 730 persones s'han fet sòcies de l'Orfeó, recorda que "els estatuts fundacionals del 1891 ja deien que la missió de l'Orfeó és difondre la música". "Mai es va plantejar portar l'associació com un club social -afegeix-. El soci busca l'activitat musical del Palau, una institució pensada perquè la gent pugui gaudir dels concerts. L'Orfeó no és una societat per tenir molts socis, perquè al Palau només hi caben dues mil persones, i la gent s'empiparia si no hi pogués anar".

Dos models en joc

Segons Carulla, el que està en joc en les eleccions del dia 24 és la confrontació de dos models. "Un és el nostre, basat en l'excel·lència artística, la formació dels cors i l'activitat musical -explica Carulla-. L'altre, que considera que ha de ser un club social, posa la qüestió musical en segon pla, perquè deixa la programació en mans d'altres, i es basa en un model de negoci que passa per oferir uns serveis que no pots donar perquè no tens espais". —

